

प्रजनार्थं स्त्रियः कृष्टाः सन्तानार्थं मानवाः।
तस्मात् साधारणो धर्मः श्रुतौ पत्रा सहोदितः॥
कन्यायां दत्तशुल्कायां स्त्रियेति यदि शुल्कदः।
देवराय प्रदातव्या यदि कन्यानुमन्यते॥
आददौत न शूद्रोऽपि शुल्कं दुहितरं ददत्।
शुल्कं हि गृह्णन् कुर्वते क्वचं दुहितविक्रयम्॥
एतत्तु न ररे चक्राकर्परे जातु साधवः।
यदन्यस्य प्रतिज्ञाय पुनरन्यस्य दीयते॥
नानुशुभम् ज्ञात्वेतत् पूर्वेष्वपि हि जन्मसु।
शुल्कसंज्ञं न भूय्येन क्वचं दुहितविक्रयम्॥
अन्योन्यस्याव्यभिचारो भवेदामरणान्तिकः।
एष धर्मः समासेन ज्ञेयः स्त्रीपुंसयोः परः॥
तथा नित्यं यथेयातां स्त्रीपुंसौ तु कृतक्रियौ।
यथा नाभिचरेतां तौ धियुक्तावितरेतरम्॥
एष स्त्रीपुंसयोरुक्तो धर्मो वो रतिसंज्ञितः।
आपद्यपत्यप्राप्तिश्च दायभागं निबोधत॥”

इति मानवे ८ अध्यायः॥

स्त्रीपुंसलक्षणा, स्त्री, स्त्रीपुंसयोर्लक्षणं चिह्नं स्तन-
श्लेष्मादिरूपं यस्यां सा। इति भरतः॥ तत्-
पर्यायः। पोटा २। इत्यमरः॥

स्त्रीपुंसौ, पुं, (स्त्री च पुमांश्च। “अचतुरविचतु-
रेति।” ५। ४। ७७। इति अचप्रत्ययेन
साधुः।) स्त्रीपुंसयोर्युग्मम्। तत्पर्यायः।

मिथुनम् २ इन्द्रम् ३। इत्यमरः। २। ५। ३८।
हिवचनान्तोऽयम्॥ (यथा, मनुः। ८। २५।

“एषोदितो लोकयात्रा नित्यं स्त्रीपुंसयोः शुभा॥”
स्त्रीपूर्वः, पुं, (स्त्री पूर्व प्रधानतया सर्वकार्येषु
अग्रगामिनौ यस्य।) स्त्रीजितः। इति महा-
भारते दानधर्मः॥

स्त्रीप्रियः, पुं, (स्त्रियाः प्रियः।) आम्नहृत्तः।
इति त्रिकाण्डशेषः॥ नारीप्रियद्रव्ये, त्रि।
स्त्रीमुखपः, पुं, (स्त्रीमुखं पातीति। पा + कः।)
दोहलः। इति राजनिर्घण्टः॥

स्त्रीरञ्जनः, स्त्री, (स्त्रियमपि रञ्जयति रागे-
णेति। रञ्ज + ल्यः।) ताम्बूलम्। इति केचित्॥

स्त्रीरोगः, पुं, (स्त्रिया रोगः।) नारीणामामयः।
तस्य चिकित्सा यथा,—

धन्वन्तरिरुवाच।

“स्त्रीरोगादिचिकित्सान्तु वक्ष्ये सुश्रुत तां शृणु
योनिव्यापत्सु भूयिष्ठं शस्यते कर्म वातजित्॥
वचोपकुक्षिकाजातोक्कणवृषकसेन्धवम्।
अजमोदा यवचारं चित्रकं शर्करान्वितम्॥
पिष्टलांघ्रं जलाद्यं खादयेदुष्टतभज्जितम्।
योनिपाशार्त्तिं हृद्दोगगुल्माशीं विनहत्तये॥
वदरौप्यसंलेपात् योनिभिन्ना प्रशाम्यति।
लाघ्रं तुस्त्रीफलालेपो योनिदाह्यं करोति च॥
पञ्चपक्वशय्यकमालतीकुसुमेघृतम्।
रविपक्वमध्वारा योनिगन्धविनाशनम्॥”
अष्टग्वाराखाने अष्टग्वधा इति च पाठः।
“सकाशिकं जवापुष्पं पुष्टं ज्योतीशतौदलम्
दूर्वापिष्टश्च संप्राश्य वनिता नात्तवं लभेत्॥
धात्र्यञ्जनाभयाचूर्णं तोयपीतं यदा भवेत्॥”

यदा भवेदित्यत्र रजो हरेदिति च पाठः।
“सदग्धा लक्षणा पीता न स्याद्वा पुच्छदा ह्यतौ
दुग्धस्यार्द्धादिकं चाक्षमश्रगन्धा च पुच्छदा।
बन्धा पुच्छं लभेत् पीत्वा घृतेन व्योषकेश्वरम्॥
कुशकाशोरुवृक्षाणां मूलैर्गोश्वरकस्य च।
दुग्धश्चैव सितायुक्तं गर्भिण्याः शूलनुत्परम्॥
पाठालाङ्गलिसिंहास्यमयूरकुटजैः प्रथक्।
नाभिवस्तिभगालेपात् सुखं नारौ प्रसूयते॥
सूताया हृच्छिरोवस्तिशूलं वे मन्दसंज्ञितम्।
यवचारं पिबेत्तत्र मस्तुनोष्णोदकेन वा॥
कुशमूलौकृतः कायः साज्यः सूतिरुजापहः।
शालितण्डुलचूर्णन्तु सदुग्धं दुग्धकञ्जवेत्॥
विदारिकुसुमरसं मूलं कार्पासजं तथा।
धात्री स्तन्यविशुद्धयं मुह्ययुषरसायनी॥
कुठा वचाभया ब्राह्मो मधुरो ह्रीदसर्पिषी।
वर्षायुःकान्तिजननं लेहं बाले प्रदापयेत्॥
स्तन्याभावे पयस्काम्यं गव्यं वा तदगुणं भवेत्
मुस्तशुण्डोविषा बाला कुटजा चातिसारनुत्॥
व्योषं मधु मातुलुङ्गं हिक्काच्छर्दिनिवारणम्।
कुष्ठेन्द्रयवसिद्धार्धनिशा दूर्वा च कुष्ठजित्॥
सप्तच्छदामयनिशाचन्दनैश्चानुलेपनम्।
शङ्खाजबोजरुद्राचवचालोहादिधारणम्॥”

इति गारुडे। १७६। १—१८॥

स्त्रीसभ, स्त्री, (स्त्रीणां सभा। अशालाचेति नपुं-
सकत्वम्।) नारीणां सभा। इति केचित्॥

स्त्रीस्वभावः, पुं, (स्त्रीणां स्वभाव इव स्वभावो
यस्य।) महत्तकः। इति शब्दमाला॥ नारीणां
शीलञ्च॥ (यथा, महाभारते। ३। ७१। ६।

“स्त्रीस्वभावश्च लोके मम दोषश्च दारुणः।
स्यादेवमपि कुर्यात् सा विवशा गतसौहृदा॥”)
स्त्रैः, स्त्री, (स्त्रिया इदम्। स्त्री + नञ्।) स्त्री-
स्वभावः। यथा, भट्टिः।

“कर्णेजपराहितराज्यलोभा

स्त्रेणेन नीता विक्रान्तिं लविन्वा।

रामप्रवासे व्यसृपन्न दोषं

जनापवादं सनन्दस्युत्थम्॥”

(यथा, च भागवते। ४। ४। ३।

“पितरोगात् स्त्रैः विमूढधीर्हान्

प्रेम्णात्मनो योऽहमदात् सतां प्रियः॥”

स्त्रीणां समूहः। स्त्री + नञ्। स्त्रीसमूहः।
इति काशिका। ४। १। ८७०। यथा, शान्तिशतके।

“दृष्टे वा स्त्रेणे वा मम समदृष्टो यान्तु दिवसाः
क्वचित् पुण्येऽरख्ये शिव शिव शिवेति प्रलपतः॥

स्त्रैः, त्रि, (स्त्रीषु भवः। स्त्रोभ्य आगतः। स्त्रीभ्यो
हितो वा। स्त्री + “स्त्रीपुंसाभ्यां नञ् स्त्री

भवनात्।” ४। १। ८७०। इति नञ्।) स्त्री-
सम्बन्धो। इति मुग्धबोधव्याकरणम्॥ स्त्रिया

अपत्यं स्त्रैः। स्त्रिया इदं स्त्रीणां समूहो वा
स्त्रैणम्। इति तट्टोकायां दुर्गादासः॥ (रमणो

रतः। यथा, भागवते। १। ११। ४०।
“तं मेनिरेव लामौव्यात् स्त्रैः चानुव्रतं रहः।
अप्रमाणविदो भर्तुरीश्वरं मतयो यथा॥”)

स्थः, त्रि, (तिष्ठत्यस्मिन्निति स्था + घञर्थे कः।)

स्थलम्। यथा,—

“स्थलो देवकतृकेऽन्यत् स्थलं क्लीवे स्थ इत्यपि॥
इति शब्दरत्नावली॥

(सुबन्तोपपदे तु “सुपि स्थः।” ३। २। ४।
इति कप्रत्ययः। स्थितिशीलः। यथा, रघुः।
१२। १५।

“चित्तकूटवनस्थश्च कथितस्वर्गतिर्गुरोः।

लक्ष्म्या निमन्त्रयाच्चक्रे तमनुच्छिष्टसम्पदा॥”

स्थग, म ए संवृतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (स्वा-
पर-सक-सेट्।) दन्त्यादिस्थमध्यः। म,

सिस्थगधिषति। ए, अस्थगौत। इति दुर्गादासः।

स्थगः, त्रि, (स्थगति संवृतोति आत्मानमिति।

स्थग + अच्।) धृत्तः। यथा,—

“धृत्तं स्थगश्च निर्लेजः पटुः पाटविकोऽपि च॥”

इति शब्दरत्नावली त्रिकाण्डशेषः॥

स्थगनं, स्त्री, (स्थग + ल्युट्।) अपवारणम्।

यथा,—

“व्यवधानं तिरोधानमन्तर्हि स्वपवारणम्।

कदनं व्यवधान्तर्हापिधानस्थगनानि च॥”

इति हेमचन्द्रः॥

स्थगितं, त्रि, (स्थग + क्तः।) तिरोहितम्।

तत्पर्यायः। संवीतम् २ रुद्धम् ३ आवृतम् ४
संवृतम् ५ पिहितम् ६ क्लृप्तम् ७ अपवारितम् ८

अन्तर्हितम् ९ तिरोधानम् १०। इति हेम-
चन्द्रः॥ (यथा, किराते। १४। ३१।

“उद्दूढवच्चः स्थगितं कदिक्षु खो

विक्षष्टविस्कारितचापमण्डलः॥”)

स्थगौ, स्त्री, (स्थग्यतेऽनयेति। स्थग + घञर्थे कः।

गौरादित्वात् ङीष्। ताम्बूलपात्रम्। पानेर
वाटा इति भाषा। तत्पर्यायः। ताम्बूलकरङ्गः

२। इति हेमचन्द्रः॥

स्थगु, स्त्री, गङ्गः। कुञ् इति भाषा। यथा,—

“हृदये ते निविष्टास्ता भूयश्चान्याः सहस्रशः।

तदेव स्थगु यद्दीर्घं रथघोणमिवायतम्॥

लब्धार्था च प्रतीता च लेपयिष्यामि ते स्थगु।
मुखे च तिलकं चित्रं जातरूपमयं शुभम्॥”

इति रामायणे अयोध्याकाण्डे ८ सर्गः॥

स्थण्डिलं, स्त्री, (तिष्ठत्यस्मिन्निति स्था + मिथिला-
दयश्चेति इलच्प्रत्ययेन निपातनात् साधु।)

चत्वरम्। इत्यमरः। २। ७। १८॥ हे वेदो-
रभितोऽन्यत्र वा यज्ञार्थं परिष्कृतायामनिष्क्रो-

नतायां विस्तृतायां भूमौ। असंवाधेन तिष्ठ-
न्यत्र स्थण्डिलं नाम्नोति ङण्डिलः चत्वरं निवा-

साय याच्यते चत्वरं चते ज योचै पव्यं वरः।
इति भरतः॥ यथा च।

“यज्ञे परिष्कृतस्थाने स्यातां स्थण्डिलचत्वरः॥

इति शब्दरत्नावली॥ *॥

होमनिमित्ताग्निस्थापनार्थं स्थण्डिलविधियथा,
वशिष्टसंहितायाम्।

“तस्मात् सम्यक् परीक्ष्यैवं कर्त्तव्यं शुभवेदिकम्।
हस्तमात्रं स्थण्डिलं वा संक्षिप्ते होमकर्म्मणि॥”